

Đừng Bắt Con Quên

Kính lạy Chúa, con là người tội lỗi,
Trong lòng luôn sôi sục mối hờn căm,
Nhìn quê nhà rông rã mấy mươi năm,
Đau đớn chịu cảnh lâm than tủi nhục.

Kính lạy Phật, con là người phạm tục,
Thân u mê, đủ lục đục thất tình,
Nên lòng luôn oán hận lũ yêu tinh,
Đang tàn hại bao sinh linh đất Việt.

Nửa thế kỷ người dân con rên siết,
Chốn cao xanh nào có biết cho chẳng.
Thân trâu ngựa nhọc nhằn,
Trong bóng tối trôi lăn chờ giải thoát.

Dưới chế độ phi nhân đốn mạt,
Quê hương giờ tan nát tả tơi.
Người dân con chẳng được sống ra người,
Kiếp nô lệ giữa dòng đời khắc nghiệt.

Bọn thống trị đang xóa dần dấu vết
Mấy mươi năm chúng giết hại dân lành.
Tết Mậu Thân tội ác đã rành rành,
Chúng vẫn giữ trò lưu manh chối biến.

Đám đầu sỏ gây nên cuộc chiến,
Đem máu xương dân Việt hiến quan thầy.
Triệu người trai còn lứa tuổi thơ ngây,
Bị nướng sạch đêm ngày do lệnh Đảng.

Rồi nhờ Mỹ bắt tay Tàu buôn bán,
Chúng cuối cùng được gán trọn miền Nam.
Và thay vì chung sức dựng giang san,
Chúng hành hạ dã man người thất thế.

Chúng áp đặt nền độc tài chuyên chế,
Chà đạp lên máu lệ của toàn dân,
Nhưng lại ngu si hèn hạ bội phần,
Làm đầy tứ quỳ dưới chân lũ Chệt.

Người yêu nước bị đập vùi đến chết,
Kẻ thương quê nằm rũ liệt trong tù.
Chúng đọa đầy cả những bậc chân tu,
Khi họ chẳng đui mù vâng ý chúng.

X
X X

Con không là thánh sống,
Nên hờn căm cứ mãi đong trong lòng.
Mỗi lần nhìn chúng tàn hại non sông,
Là dân Việt, làm sao không oán giận?

Ngoài mặt chúng hô hào quên thù hận,
Nhưng bên trong, chúng vẫn chẳng hề ngại,
Lo bày mưu tính kế hại những người
Khác chiến tuyến mấy mươi năm về trước.

Làm sao "hòa hợp" được,
Với bọn người bạo ngược không tim,
Sống xa hoa trên cửa nổi của chìm,
Mặc dân chúng chịu trăm nghìn khổ ải.

Con đâu biết chữ "từ bi", "bác ái",
Nhưng làm sao "hòa giải" với "yêu thương",
Khi chúng còn mãi gieo rắc tai ương,
Và đem cả quê hương dâng giặc Bắc.

Chúa Phật hỡi, lòng con hằng tin chắc,
Lúc chưa thành Phật tử hoặc "con chiên",
Con đã là người dân Việt trước tiên,
Giây phút được mẹ hiền cho hơi thở.

Con lạy Chúa, đừng bắt con tha thứ,
Và thương yêu đám quỷ dữ hung tàn.
Nếu đó là điều kiện đến Thiên đàng,
Thì con sẽ sẵn sàng sa hỏa ngục.

Con lạy Phật, nếu bắt con nhẫn nhục,
Thôi hận thù bày súc vật gian tham,
Để được mon men đến cửa Niết Bàn,
Ngục Vô Gián con đành cam chấp nhận.

Tháng Tư mãi mãi là ngày Quốc Hận,
Ngày đau thương cho số phận dân Nam.
Nên bao lâu còn sống ở trần gian,
Mối thù đó, muôn vàn con phải nhớ.

Xin hãy lắng nghe lời con than thở,
Đừng bắt con tắt ngọn lửa trong tim,
Đừng bắt con mòn mỗi đọt chồi thêm,
Và đừng bắt con quên hờn mất nước.

X

X X

Bốn mươi năm nguyện ước,
Biết bao giờ thấy lại được quê hương.
Tiếng than khóc đêm trường,
Vẫn từ đáy đại dương buồn vang vọng.

Trần Văn Lương
Yokohama, đầu mùa Quốc Hận
4/2015

Chuyển đến: **Lê-Thuy-Chi**

Ngày 15/1/4894 - Ất Mùi (3/5/2015)

www.vietnamvanhien.net